

²² / Ὁ κὺρ Κωνσταντῖν(ος) Ἰωάννου	20.
²³ / Ὁ κὺρ Θωμᾶς Ὑπηρέτης τοῦ Κραλμπιρέου	20.
²⁴ / Ὁ μακαρίτης Σταῦρος μωραΐτης διέταξεν	15.
²⁵ / Ὁ κὺρ Ἰωάννης Λάζαρ	5.
²⁶ / Κάποι(ος) Θωμᾶς ἀπὸ τὸ Τεμεσβάρι	5.
²⁷ / Κάποι(ος) Θανάσης ἀπὸ τὸ Μπανάτο	5.
²⁸ / Στάνα ἀπόχηρα ὁποῦ κάθεται στην Σελίστα	5.
²⁹ / Μιχάλτζ(ος) καὶ Γκάμπορης ἀπὸ τὸ Μπουκοβάρι . . .	15.
³⁰ / Ὁ Υἱ(ὸς) τῆς Μιχάλτζας Στραματουράρης	5.

³¹ / Σούμα F	285.
-----------------------------------	------

// Καὶ ἃς ἤξεύρουν προσεχῶς οἱ ἀναγινώσκοντες, ὅτι || φύλλ./140. || ²/ ἀπὸ τὰ ἄνωθεν F 285. ὁποῦ ἀφιέρωσαν οἱ προ-³/ωνομασμένοι εὐλαβεῖς Πραγματευταὶ ἐδόθησαν ἐν πρῶ-⁴/τοις μετρητὰ εἰς χ(εῖ)ρας τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Οἰκίας Σά-⁵/σου, ὀνόματι Σίμον Τζεκέλη Σαπουνάρη F 200. καὶ ⁶/ ἐξοδιάσθησαν ἕτερα ἀκόμη F 74'' 27. εἰς διὰ-⁷/φορα εὐτρεπίσματα ἔξωθεν, καὶ μέσα εἰς τὴν Ἐκκλη-⁸/σίαν, καὶ ἔμειναν F 10' ' 95. Τὰ ὁποῖα σὺν ἄλλοις ⁹/ ἐνεχ(ε)ρίσθησαν δι' ἄλλην κυβέρνησιν εἰς τὸν Ἐπί-¹⁰/τροπον τῆς Ἐκκλησίας.

Απὸ το 1640 υπάρχει πληροφορία γιὰ τὴ λειτουργία —ίσως υποτυπώδη—, ορθόδοξου ευκτηρίου οἴκου ἢ παρεκκλησίου τῆς Κ, μέσα ἢ ἔξω ἀπὸ τὰ τεῖχη τοῦ Σιμπίου⁴, ἡ λεγόμενη «Διάβασις». Το παρεκκλήσιο τῆς εγγραφῆς αὐτῆς, σε νοικιασμένο κτίριο μέσα στὴν πόλη, εἶναι τὸ δεύτερο που αναφέρεται ρητὰ (ἡ πρώτη αναφορά ἀν. εγγρ. I/1).

1. Γνώση· ἐδῶ υπονοεῖται καὶ συγκατάθεση ἢ ἀδεια.
2. Δηλ. ιδιοκτητῶν.
3. Σημαίνει, προφανῶς, ἀνακαίνιση καὶ ὄχι ἀνακατασκευή, ὅπως συνάγεται ἀπὸ τὸν αναλυτικὸ λογαριασμὸ τῶν ἐξόδων.
4. Θ. 7(1640), ΕΚΣ, σσ. 271-272 καὶ 148-149.

I/12

1724/III/15

976/φ 188v

χ. Ι. Αδάμη

**Πρακτικό. Ἐπιβολή καραντίνας στὴν Τρανσυλβανία
γιὰ νὰ ἐμποδισθεῖ ἡ εξαγωγή τοῦ νομίσματος.**

// Ὑπόμνημα μβ'.

²/ || [Δ]ιὰ τὸ Λαζα-/[ρέ]το. Πῶς καὶ / [π]ότε ἄρχησεν / [εἰ]ς τὴν Ἑρδελίαν. || Ἄξιον εἶναι καὶ τοῦτο νὰ τὸ σημειώσωμεν, νὰ εἶναι εἰς ἐνδύ-³/μῃσιν τῶν

μεταγενεστέρων, τὸ ὁποῖον ἀποφασίσθη καὶ ἐτυ-⁴/πώθη εἰς τὰς Νοβέλλας τῆς Κολωνίας Ἐν Ἑτει 1724. εἰς ⁵/ τὰ Γράμματα τῆς Πόστας ὅπου ἐδόθησαν ἀπὸ τὴν Βιένναν ⁶/ ἐν μηνί Μαρτίῳ 15. Τὸ πῶς εἰς τὸ Πρι-ντζιπάτον τῆς Τραν-⁷/συλβάνιας νὰ ἀραδιάσθηκε Κβαρεντάνα κοινῶς Λαζαρέτο ⁸/ 40 ἡμερῶν διάστημα ἤγουν Ὁπρισμα εἰς τὰ Σύνορα, καὶ ἡκού-⁹/ετο τάχα διὰ ἀφορμὴν τοῦ περιγινόμενου Θανατικοῦ, Ὅμως ¹⁰/ τῶρα ἐβεβαιώθη τὸ πῶς εὐγῆκεν Ὁρισμ(ὸς) Βασιλικὸς, ὅχι ¹¹/ δι' ἄλλην αἰτίαν, παρὰ μόνον διὰ νὰ σταματίσουν καὶ νὰ ¹²/ ἀποκόψουν τὴν Πραγ-μάτιαν τῶν Τουρκῶν¹ ἀπὸ τὰ μέρη ἐκεῖ-¹³/να, καὶ ἔτζη νὰ ἐμποδίζεται ἡ ἐξαγωγή τῆς Καλῆς Μονέδας, ¹⁴/ καὶ νὰ ἀπομένῃ μέσα εἰς τὰ Ὅρια τῆς Πατρίδ(ος). Καὶ ἰδοῦ ¹⁵/ λοιπὸν ὅπου παριστάνομεν καὶ τὸ Κείμενον τῆς Νοβέλλας ¹⁶/ Λατινικᾶ.

¹⁷/ Quod in P(rinci)ppatu Tran(sylva)niæ ordonata sit Quadragmia die(rum) ¹⁸/ à Societate Sejunctio /: Gallicè Quarantaine/ fama qui-¹⁹/dem disseruit quasi ex causa Circumgliscentis Contagii hoc ²⁰/ Ma(jesta)tis Imperatoria Mandatum emanavit; Modó tamen ²¹/ accepimus, quod non alia de Causa Edictum hoc sit pro-²²/mulgatum, quàm ad sistendum hocmodó Commercio ²³/ ejus Nationis cum locis Turcarum Confinibus; Atq(ue) ita ²⁴/ Nummo(rum) considerandae Species quæ ex Hungaria in ²⁵/ alias exportantur Provincias, intra Patriæ gremi-²⁶/um conserventur (et) Quod hodiedum stricte obser- vatur.

Στη νομολογία του Κριτηρίου (κατ. στο Γ΄ και Δ΄ Μέρος), γίνεται συχνά επίκληση της αδυναμίας εκτελέσεως μιας συμβάσεως λόγω περιορισμού κάποιου εμπορίου στο «λαζαρέτο».

1. Το «ανατολικό» εμπόριο που διεξήγαν οι έμποροι από την οθωμανική αυτοκρατορία.

I/13

1697/II/7

976/φ 190r-v

χ. Ιωάννη Αδάμη

Χρονικό με τα αιτήματα της Κ για τη χορήγηση Προνομίου από τον Λεοπόλδο Α΄ (1701).

// Ὑπόμνημα με΄.

²/ Ἐδῶ γράφομεν ὡς ἐν παρόδῳ ἀνάμνησιν διὰ τό Πριβιλέ-³/γκιονμας τὸ Λεοπολδῖνο πῶς ἀρχηνήθη καὶ πότε καὶ ποία πα-⁴/ρακίνησις ἔγινεν, καὶ

